

חוק לתיקון פקודת שפיכתם של שמנים לתוך מי הים (מס. 3), תשל"ו-1976

היו"ר י. ארידור: אני פותח את הישיבה.

על סדר-היום: חוק לתיקון פקודת שפיכתם של שמנים לתוך מי הים (מס. 3). נשמע דברי הסבר להצעת החוק מהיועץ המשפטי של משרד התחבורה.

עו"ד מינץ: עיקרה של הצעת החוק הוא בהחמאת גובה הקנסות המוטלים על-פי פקודת שפיכתם של שמנים לתוך מי הים על מי שמזהם את הים או את החופים לשינויים בערך הכסף. במקום גובה מירבי של סכום הקנס על עבירה של שפיכת שמנים, כאשר הנאשם מובא לכלל שיפוט בדרך הרגילה, שהיה עד כה 150 אלף לירות, מוצע בתיקון הראשון בסעיף 1 להעלות את סכום הקנס עד 375 אלף לירות. אם תשאלו למה מוצע סכום כזה, התשובה היא: זהו סכום הגדול פי 2/2 מהסכומים שהיו קיימים עד כה, כפי שהחליטה ועדת השרים לענייני חקיקה.

ההצעה הקודמת שהיתה בפניכם היתה שונה במקצת. שם הסכום היה 350 אלף לירות, אבל זה לא משנה. בתגובה לדברים שנאמרו במליאת הכנסת בעת הדיון בקריאה הראשונה הודיע שר התחבורה שהוא לא יראה עצמו כפותר לסכום זה. אם תהינה הצעות לשינוי הסכומים, יש לנציגי המשרד יפוי-כח להתייחס אליהם בחיוב. אני מבין שמר גלס יביא את עמדתו של היועץ המשפטי לממשלה בנקודה זו, והיא תהיה שונה.

הנקודה הראשונה שבה מבוקש תיקון: - כאשר מוגש אישום על הפרת הוראות החוק על-ידי כך שנשפך נפט מכלי שיט או מתקן יבשתי לים והוא גורם לזיהום, וכאשר מי שגורם לזיהום מובא לדין - - -

היו"ר י. ארידור: שר התחבורה אמר שהיו שבעה משפטים. מה היו הקנסות אם היו הרשעות?

עו"ד מינץ: אעמוד על כך בהמשך דברי.

בתיקון השני מדובר בהעלאת סכומי הקנסות במקרים בהם ניתנת לנאשמים אפשרות להמיר את השיפוט בבריית-קנס. כאן יש סייג לפי גודל כלי השיט. אם העבירה היא ראשונה - שיעור הקנס המירבי שניתן היה לקבוע בצו היה 25 אלף לירות. עכשיו מוצע להכפילו ב-2/2 ולהעמידו על סכום של 62.5 אלף לירות. בעבירה שניה או חוזרת השיעור המירבי היה עד כה 50 אלף לירות, ועכשיו מוצע לאפשר לשר התחבורה לקבוע קנס מירבי הגדול פי 2/2 היינו 125 אלף לירות.

למעשה הסכומים של הקנסות קבועים בצוויים שמוציא שר התחבורה לפי פקודת שפיכתם של שמנים. מיצינו את הסכומים המירביים עד כה. בצו האחרון שפורסם היה הקנס המירבי 25 אלף לירות, וכאשר נמסרה הודעה על הזיהום - 20 אלף לירות. במקרה של זיהום שני, כאשר נמסרת מיד הודעה על הזיהום, סכום הקנס הוא 45 אלף לירות; ואם לא נמסרת הודעה - 50 אלף לירות. צו זה פורסם במאי 1976.

היו"ר י. ארידור: סכומים אלה נמוכים מהשיעורים המקסימליים.

עו"ד מינץ: הסכומים היו 25 אלף לירות ו-50 אלף לירות כברירת-קנס.

אשר לפרקטיקה של הגשת אישומים, כאשר הזיהום הוא בממדים יותר קטנים - ויש מחלוקת ביחס לזיהום האחרון באילת אם זהו זיהום שהוא למעלה מן הנורמה, ונשפכו שם לפי הנתונים האחרונות כ-100 טון שמנים - כאשר מדובר בכמה עשרות ליטרים, וגם זהו זיהום הגורם לתקלות, הפרקטיקה היא להגיש אישום המאפשר לבעל האניה

הסדר העניין על-ידי תשלום ברירת-קנס. אנו הולכים לקראת משא-ומתן וקנסות שהם אחד המקורות לתשלום לגוף הפועל לניקוי הזיהום שבים או בחופים, שזוהי רשות שמורות הטבע. לכך גם רשות שמורות הטבע וגם משרד התחבורה יש להם עניין שהקנסות יכנסו במהירות האפשרית.

ע. נוף: מהו היחס בין גובה הקנסות לבין הוצאות הניקוי?

עו"ד מינץ: בדרך-כלל סכומי הקנסות עולים על הסכומים המוצאים על ניקוי. במקרה האחרון יש הערכות שונות הנעות בין 20-250 אלף לירות הוצאות ניקוי בלבד. כאשר הוצאות הניקוי הן בסדר גודל כזה ואינן עומדות בשום יחס לסכום הקנס, לא מגישים אישום עם ברירת-קנס אלא משאירים את העניין להחלטת בית-המשפט.

הי"ר י. ארידור: יש להם שיקול-דעת בנושא זה? לפי החלטת בית-המשפט העליון, בעניין ברירת-קנס אין לו שיקול-

דעת.

עו"ד מינץ: הי"ר צודק כאשר מדובר בעבירות תעבורה. בעניין שפילכת שמנים הסמכות הזו מוסחת בצורה אחרת, בשים לב להחלטת בית-המשפט העליון. כאן המחוקק היה זהיר.

כאשר יש ברירת-קנס היא ברירה לשני הצדדים, גם לתביעה וגם לנאשמים. היחרון הוא שאותם מקרים שגרתיים אינם מגיעים לכלל שיפוט. התנסינו בסחבת לא כל-כך מצד בית-המשפט, אם כי גם זוהי בעיה. באילת יש שופט אחד שהוא עמוס עבודה. עם כל החשיבות שאנו מייחסים לתיקים של זיהום הים, השופט דן בעבירות פליליות ואחרות של ישוב חי שלם. מדובר בשמונה ישיבות עם הבאת עדים. יש לנו יחידת פרקליטות של משרד התחבורה ביפו שהיא מופיעה בתיקים אלה. עורכי-דין של שני הצדדים צריכים לבוא לכל ישיבה כזו לאילת. הליך אחד כזה נמשך כבר שמונה ישיבות.

ע. נוף: ברירת הקנס בתחבורה היא קבועה. כאן הסכומים נעים עד סכום מסוים. מי קובע את הסכום המדוייק?

עו"ד מינץ: צו של שר התחבורה.

אחזור לשאלה המקורית של יו"ר הוועדה ביחס לתיקים שנדונו. לגבי שתי מיכליות באשקלון הוטלו בספטמבר ואוקטובר שנה זו קנסות של 20 אלף לירות ושל 34 אלף לירות. (הי"ר י. ארידור: הגשתם ערעור?) אלה היו הסכומים שנקבעו במסגרת ברירת הקנס.

הי"ר י. ארידור: ומה המצב במקרה שאין ברירת-קנס?

עו"ד מינץ: במקרה אחד הגשנו ערעור לבית המשפט המחוזי בבאר-שבע. היתה העלאה לא משמעותית של הקנס. כאשר מגיעים לכלל שיפוט גם בתיקי ברירת-קנס הנאשמים מבקשים מבית-המשפט להפחית מהסכום הקצוב משום שיש טעמים מיוחדים. במקרים אלה, לפי נוסח הסעיף, רשאי בית המשפט להפחית. כאן מתפתח דיון אם אלה הן נסיבות מיוחדות. גם על כך יש פסיקה של בית-המשפט המחוזי בבאר-שבע. אין הרבה ערעורים. אם הכמות היא קטנה במיוחד ואם אין לייחס לנאשם מידה של רשלנות, בית-המשפט מתחשב במקרים כאלה.

הי"ר י. ארידור: אינכם מציעים לבטל את האפשרות להפחית את הסכום בברירת-קנס?

יש לנו הצעה הבאה להבחין בין כיסוי הוצאות הניקוי לבין קנס כדבר עונשי.

עו"ד מינץ:

מדוע אי-אפשר לעשות זאת עכשיו?

היו"ר י. ארידור:

השאלה אם לא תישמע טענה על נושא חדש.

עו"ד מינץ:

אנו יכולים להחליט לכלול זאת במסגרת הצעת התיקון שלפנינו.

היו"ר י. ארידור:

בנושא זה יכולה לבוא התנגדות.

מ. גלס:

אם אדם הולך לבית-המשפט ויש נגדו משפט, יש מקום לוויכוח לכל הצדדים. אם יש ברירת-קנס ואדם בוחר בדרך זו או בוחרים אותה עבורו, לשם מה לקיים דיון משפטי?

היו"ר י. ארידור:

התביעה יכולה לגזול ממנו את האפשרות להוכיח שהיו נסיבות מיוחדות.

מ. גלס:

במקרה כזה ילך לבית-המשפט ואז הכל פתוח לכל הכיוונים, כמו בעבירות תעבורה.

היו"ר י. ארידור:

מהי הפרופורציה בין העבירות בהן מורשעות אניות ישראליות וזרות? (עו"ד מינץ: זוהי שאלה עדינה.) באיזו מידה מכסה את הקנסות התקציב הישראלי ובאיזו מידה מכסות זאת אניות לא-ישראליות?

כדי להשיב על השאלה נצטרך לעבור ביתר קפדנות על הרשימות. (היו"ר י. ארידור: בערך.)

עו"ד מינץ:

ברוב המקרים אלה הן אניות ישראליות.

אניות בבעלות ישראלית או בשליטה ישראלית.

ר/ח נ. אשל:

היו"ר י. ארידור: אם קיימת טענה - ותהיה טענה כזו - שהדבר בלתי-ניתן למניעה, מה הועלנו על-ידי הגדלת הקנסות? ההוצאה על הקנסות המוטלים על אניות ישראליות תכוסה על-ידי אוצר המדינה או צי"ם. איך פחד מקנסות. מה עוזר ענין הקנסות אם זה לא ניתן למניעה? מה משקלה של הטענה שדברים אלה לא ניתנים למניעה?

היו"ר י. ארידור:

צריך לסייג זאת: שאיננה ניתנת למניעה חלוטין.

ר/ח נ. אשל:

אין ספק שקנס גדול מרתיע וממריץ את האחרים לטפל בצניין. ברוב המקרים זוהי שגיאה אנושית, כשם שבמקרה האחרון זו היתה שגיאה אנושית. כאשר יש קנסות מעמידים יותר אנשים, עושים בדיקות. זוהי הרתעה. חלק מהתקלות הן טכניות. גם הגורם האנושי לא יכול למנוע טעות. הנסיון מוכיח שהקנס מפחית את שיעור הזיהום.

פקודה זו היא משנת 1936 במקורה. האם אתם

י. בארי:

מכינים נוסח חדש, ואם כן - האם בדעתם להצטמצם

בענין זיהום משמנים או שתגישו חוק מקיף הדין בזיהום בכלל?

האם יש תכנית לשעת חירום למקרה של זיהום

חמור של הים או החוף?

נכון שזוהי פקודה משנת 1936. היא תוקנה פעמיים

עו"ד מינץ:

שנת 1966 ובשנת 1972. עכשיו מוצע תיקון טכני

פעם שלישית. נכון שיש מקום לערוך נוסח חדש. אם הוועדה תמליץ על כך,

הממונה על החקיקה במשרד המשפטים יביא את ההצעה בפני הממונה על הנסחים החדשים.

מ. גלס: אני מניח שהכוונה היא לחוקק חוק חדש.

עו"ד מינץ: אשר לחוק שיבוא במקום הפקודה ויקיף זיהומים גם במקומות אחרים, יש לנו תכנית חקיקה גם בכיוון זה. באמתחתנו כמה תיקונים יסודיים לפקודה זו. אחד מהם הוא הרחבת התחולה לא רק לשמנים אלא החלטה על כימיקלים, שפכים מכלי שיט ומזהמים אחרים, במסגרת האמנה שנערכה בלונדון וצריכה להיכנס לתוקף כנראה בשנת 1978. לקראת אמנה זו נפעל להרחבת התחולה. באופן טכני העניין איננו מורכב ביותר. צריך יהיה להחליף את המונח "שמן" בסדרה של מונחים מקבילים לפי הקבוע באותה אמנה. זה בתכניתנו. אינני בטוח שלשם כך יש צורך לחוקק חוק חדש לחלוטין. עם התיקון שנתקבל על-ידי הכנסת בקשר לסכויים הפיקוח בשנת 1972, זהו מכשיר די יעיל. זה יותר עניין לטכניקה לגייסלטיבית. אם יחד עם הממונה על החקיקה יוחלט שבמקום תיקונים מוטב לחוקק חוק חדש, אפשר לעשות זאת.

י. בארי: מתי תנקטו עמדה?

עו"ד מינץ: בטווח של החדשים הקרובים. העניין הוא בטיפול שוטף. אנו עומדים להגיש הצעת תזכיר.

ר/ח נ. אשל: בזיהומים קטנים או בינוניים, כפי שאירע לאחרונה, ההשתלשלות על כך היא יחסית די מהירה, גם יחסית למקומות אחרים בעולם היא די טובה. יש נזק מצטבר. אני מדבר על ניקוי ממש. בקשר לזיהומים גדולים שהם בגדר שואה, באילת זה חמור כי זהו אגם סגור, - יש לנו קשר עם משמר החופים של ארצות-הברית שלרשותו עומדים אמצעים עצומים. במקרה כזה יש התקשרות להבאת מומחים, ציוד ואמצעים טכניים דרושים במטוסי תובלה. אנו נצטרך לשאת בהוצאות כאן. האלטרנטיבה היא השקעת אמצעים עצומים בציוד למקרה חירום.

י. בארי: טרם אושרה תכנית-אב למקרים אלה?

ר/ח נ. אשל: המקום היחידי שהכין תכנית לכל הארצות הוא ארצות-הברית. גם בזיהום האחרון הם שאלו על ממדיו.

ב. מואב: אנו עומדים להעלות את הקנסות. הפשעים האלה הם בינלאומיים, לאו דווקא ישראליים. הייתי רוצה לדעת באיזו מידה הקנס הוא מספיק או אולי צריך להגדילו. לשם כך מן הראוי לשמוע נתונים השוואתיים.

עו"ד מינץ: יש לנו רשימה של החוקים במדינות אחרות.

מ. גלס: שיעורי הקנסות הוצעו בשים-לב לכך שהתיקון האחרון נעשה בשנת 1972. ועדת השרים לענייני חקיקה החליטה על השיעורים שבפניכם בחדש מאי שנה זו, בערך שלוש וחצי שנים לאחר התיקון האחרון. בנסיבות אלה לא ראתה הממשלה לנכון להציע הגדלה ביותר מ-150%.

עו"ד מינץ: יש נתונים של 12 מדינות: קנדה - הקנס המקסימלי

100 אלף דולר בקנדה יש תודעה חריפה ביותר לגבי שמירת החופים. היא שומרת על זכויותיה כמדינה חופית. בבריטניה - 50 אלף ל"ש; בצרפת הקנסות נעים מ-2000 - 20-50 אלף פרנק; בגרמניה - 10 אלפים מרק. שם אפשר להטיל מאסר עד 6 חדשים על זיהום, ועל זיהום מכוון עד שנתיים מאסר. ביוון - 6 מיליון דרכמות (2000 דולר); בארצות-הברית - 10 אלפים דולר.

בארצות-הברית הקנס מחולק לשנים: עם הודעה -
5000 דולר; בלי הודעה - 10,000 דולר.

ר/ח נ. רודיס:

האם יש שיתוף-פעולה עם ירדן על ניקוי כאשר
יש זיהום באילת?

היו"ר י. ארידור:

בשלב זה עדיין לא. בעתיד זה יהיה אחד הדברים
שיושגו לפני השלום הנכסף.

ר/ח נ. אשל:

חבר-הכנסת יוסף תמיר לא יכול היה לבוא לישיבה
והוא מבקש להציע להגדיל את הקנסות, לפי הסדר
המופיע בהצעת החוק: ל-750 אלף לירות; 250 אלף לירות ו-125 אלף לירות.

היו"ר י. ארידור:

אלוף(מיל) אראל ביקש להופיע בפני הוועדה בשם
חברות הספנות. הוא לא יכול היה להופיע היום. נשמע אותו ביום ו'
בישיבת הוועדה בתל-אביב.

יש תמיכה בוועדה להצעה להוסיף שני תיקונים
להצעת החוק: האחד - מי שבחר בברירת-קנס לא יוכל ללכת לבית-המשפט
ואיננו יכול להתווכח על גובה הקנס. התיקון השני - בנוסף לקנס
יהיה חייב הנאשם לכסות גם את הוצאות הניקוי. אז אולי לא יהיה צורך
להגדיל את הקנסות. במקרה כזה יצטרכו להביא לבית-המשפט ראיות על
גובה הוצאות הניקוי.

ומה בדבר הפיצוי על נזקים שנגרמו למדינה?

י. באר:

השחתה של שדה אלומגים?

ע. נוף:

אני רוצה להצטרף לחלק השני של ההצעה של
~~הכנסת~~ יוסף תמיר. אני חושב שהקנס לא
מספיק. כבר היום, לאחר אירוע זיהומי מסוים, זה עלה למדינה לפי
הערכות ראשונות קרוב לרבע מיליון לירות. אני מציע שבמקרה זה
הקנס לא יהיה בלירות ישראליות אלא בדולרים.

א. יפה:

זה בלתי-אפשרי.

היו"ר י. ארידור:

כל החישובים של הסחר וההובלה של השמנים נעשים
בדולרים. זה ימנע את הצורך ללכת אחרי

א. יפה:

הפיחתים. אם זה בלתי-אפשרי, אני מציע להגדיל את הסכום המקסימלי
של הקנס למיליון לירות.

אני רוצה להבטיח שכספי הקנסות לא ילכו
לאוצר אלא יהיו קרן שכספיה מיועדים לתשלום עבור הוצאות הניקוי
של הזיהום, לרכישת ציוד וחידושו. הטיפול בזיהום כרוך בהוצאות.
כיום יש אישור להשתמש בכספי הקנסות לתשלום בעד הוצאות הניקוי.
לפעמים עוברת תקופה של חצי שנה עד שנה בין האירוע של הזיהום
המחייב הוצאה מיידית לניקוי לבין החזרת הכסף.

עד שגובים את הקנס עוברת חצי שנה.

ר/ח נ. אשל:

אני מציע שהכספים יופקדו בקרן שתוקדש
לכיסוי ההוצאות האלה.

א. יפה:

יש הצעה שהמזהמים בכוח יפקידו כספים בקרן.
זה עניין וולונטרי. יש רצון ליצור קרן כזו.

היו"ר הביע משאלה לשנות את הסעיף שעל-פיו
ניתן להביא בחשבון נסיבות מיוחדות כדי להפחית

עו"ד מינץ:

את הסכום הקצוב לגבי ברירת-קנס.

אז תהיה ברירה לנאשם להגיד: אני הולך לבית-
המשפט.

היו"ר י. ארידור:

עו"ד מינץ: את הברירה הזו נותנים לו עם מסירת ההזמנה. מודיעים לו: יש לך אפשרות תוך שלושים יום להודות ולשלם את הקנס, ולא - אתה מוזמן לבית-המשפט. ההרהור היחיד שיש לי הוא שהסדר זה קיים בחוק סדר הדין הפלילי ביחס לעבירות קנס בכללותן. אנו בכך נסטה מהנורמה שנקבעה שם. כיוון שיש ממילא סטייה בנושא זה מהוראות אחרות, לא הייתי רואה בכך מניעה, אלא אם כן הממונה על החקיקה יחשוב אחרת.

מ. גלס: זה נוגע למדיניות הענישה הכללית. אני צריך להתיעץ על כך.

עו"ד מינץ: עדיין לא התייעצתי בנדון. אישית אני חושב שמן הראוי לקבל את ההצעה.

היו"ר י. ארידור: נקבל על כך תשובה ביום ו'.

עו"ד מינץ: לענין סמכות בית-המשפט לחייב את מי שנמצא אשם גם בהחזרת ההוצאות הקשורות בניקוי הזיהום - כאמור נקבל את התיקון בברכה. אם אפשר לכלול אותו בהליך זה נכין את הנוסח יחד עם מר גלס ונמציא אותו לוועדה בישיבתה הקרובה. אני מניין שמצד אגף הספנות לא תהיה השגה בנדון.

מ. גלס: רצה בית-המשפט - יכלול זאת בקנס; לא רצה - לא יכלול.

עו"ד מינץ: אשר להצעה בדבר שימוש בקנסות, סעיף 7 לפקודה אומר: "מי שהורשע בעבירה ששפך או הזרים שמן לתוך מים שפקודה זו חלה עליהם, בניגוד להוראות פקודה זו, רשאי בית-המשפט שהרשיעו, לפי בקשת התובע, לצוות שהקנס שהוטל בגין העבירה ישולם כולו או מקצתו לאיש שבית-המשפט יורה, כדי שישתמש בו לכיסוי כל ההוצאות שהוצאו או יוצאו בקשר עם הוצאת השמן שנשפך או הוזרם."

היו"ר י. ארידור: כאן צריך להוסיף: וחייב בית-המשפט לצוות כך אם חייב בית-המשפט את הנאשם בהחזרת הוצאות

הניקוי.

מ. גלס: הברירה תהיה לבית-המשפט. נניח שהנזק הוא קטן - הוא מטיל את הקנס ויורה שההוצאות

ישולמו. אם מדובר בהוצאות יותר גדולות, הברירה בידי בית-המשפט לומר: אני מטיל עליך קנס ובנוסף לכך אני מחייב אותך לכסות את ההוצאות.

היו"ר י. ארידור: הכוונה בסעיף 7 שלבית-המשפט יש שיקול-דעת לצוות שהכסף ישולם לאיש שיורה בית-המשפט.

עו"ד מינץ: יש כאן נקודה עקרונית להבהרה שהיא קשורה עם הצעתו של חבר-הכנסת יפה שהכספים יופקדו בקרן מיוחדת אשר תועמד לרשות המשימות של מניעת זיהומים והפיקוח על כך. זו נקודה של יעוד הכספים למטרה כלשהי.

היו"ר י. ארידור: כולל הוצאות משפטיות.

עו"ד מינץ: אם אנו יכולים לאמץ את העקרון של יעוד כל סכומי הקנסות למטרה זו, הרי ההוראה הנמצאת

כאן תהיה טעונה ביטול ובמקום זה יבוא סעיף חדש שיאפשר לבית-המשפט לחייב את המזהם בהוצאות שנגרמו בקשר עם הזיהום שהוא גרם. כאן מדובר בייעוד אוטומטי של כל סכומי הקנסות לקרן כזו.

היו"ר י. ארידור: אני מציע שתשקלו זאת.

יעוד של הכנסות המדינה למטרה מסוימת זהו
נוהל חריג. הדבר מחייב התייעצות עם משרד

מ. גלס:

האוצר. זה דבר יוצא דופן.

זה קיים בקשר לאגרות רכב ש-50% מהן אפשר
לייעד לרשויות מקומיות.

עו"ד מינץ:

אם נציע זאת לכנסת, תהיה להם אפשרות להביע
דעה.

א. יפה:

חובתי לדאוג לכך שהעניין יובא לידיעת משרד
האוצר. זוהי הצעת ממשלה ויש לאפשר להם

מ. גלס:

להגיב.

ההצעה בדבר יעוד הקנסות איננה במסגרת
ההצעה הממשלתית.

עו"ד מינץ:

אולי הם יטילו עלינו לטעון שזהו נושא חדש.
שר התחבורה הוא המוסמך בנדון.

מ. גלס:

א. יפה:

הצעת משרד התחבורה אומרת שאם הוצאו הוצאות
על-ידי מישהו, תהיה סמכות לבית-המשפט לחייב
את המזיק לשלם הוצאות אלה. הנושא של יעוד הקנסות והקמת הקרן הוא
חריג.

מ. גלס:

דברים אלה צריך להסדיר בהסכמה. בלי הסכמה
תישמע טענה על נושא חדש והעניין ירד מהפרק.
אם אין הסכמה נוכל להביע משאלה, אבל לא נוכל לכלול זאת בחוק.

היו"ר י. ארידור:

בישיבת ועדת המשנה הוברר כי לשם הצטיידות
ראשונית בציוד מינימלי, שלכל הדעות הוא
הכרחי לשם לחימה בזיהום ים ומניעת זיהום, דרוש סכום שבתנאי התקציב
מהווה נטל כבד על משרד אחד. מאחר ולנושא היבטים שונים: משרד הפנים
ממונה על החופים ואיכות הסביבה, משרד האוצר ממונה על משק הדלק והוא
גם בעל המאה וקיים גם משרד התחבורה, נראה לי שכדי לקדם את העניין
ולמנוע עיכובים של מימון טוב היה להמליץ כי ההצטיידות הראשונית
לא תהיה על-חשבון משרד התחבורה בלבד אלא יהיה תקציב חד-פעמי שיוקצב
למטרה זו. מדובר בתקציב של 5-6 מיליון לירות.

ר/ח. נ. אשל:

לא נוכל לטפל בכך במסגרת הדיון בהצעת החוק.
זהו נושא חשוב. בלי זה החוק עצמו לא ימנע
זיהום.

היו"ר י. ארידור:

ר/ח. נ. אשל:

אני תומך בהצעה של חבר-הכנסת יפה. טוב
שתהיה קרן. עובר לעתים זמן רב בין הזיהום עד לקבלת הכסף, ומימון
ביניים הוא יקר מאד.

היו"ר י. ארידור:

יש מצב מסוים הקשור בעומס העבודה המוטל
על השופט באילת וכתוצאה מכך חל עיכוב בשמיעת התיקים. זה ניתן לפתרון
על-ידי כך שיטיסו שופט מבאר-שבע לאילת.

השופט שם בשתדל מאד לטפל בתיקים אלה בדחיפות.

עו"ד מינץ:

אתם העליתם את התלונה.

היו"ר י. ארידור:

אין תלונה. בתנאים הנתונים השופט עושה כל
מה שניתן לדרוש ממנו. אם היה תגבור מטעם

עו"ד מינץ:

הנהלת בתי-המשפט, זה היה רצוי.

היו"ר י. ארידור:

יש שלוש בעיות שעל שחיים מהן אפשר לקבל
תשובה חיובית. הבעיה השלישית היא עדיין
בסימן-שאלה. אפשר לברר בעיות אלה עד יום ו'.

עו"ד מינץ:

בשאלה הקשורה עם האוצר אני מטיל ספק אם נספיק
לברר זאת עד יום ו'.

בוועדה היו כמה הצעות בענין גובה הקנסות.

היו"ר י. ארידור:

אם נקבל הודעה מנוסחת בענין חיוב בהוצאות
ניקוי, אולי אין טעם להעלות את הקנסות
בשיעור שהציע חבר-הכנסת תמיר. אם נקבל הודעה שאין חיוב בהוצאות ניקוי,
יש הסכמה להעלות את הקנסות אפילו מעבר לזה. אני חושב שהפתרון הבסיסי
צריך להיות חיוב בהוצאות ניקוי בנוסף לקנס.

נמשיך את הדיון בהצעת החוק בישיבת הוועדה
ביום ו' בתל-אביב. ישיבה זו נעולה.

(הישיבה ננעלה בשעה 15.15)